

та: защо оучительо говори, гдѣ ѣ виталница та дѣто ще да пѣмъ съ оученицъ, те си пасха та;

15 И той ще ви покаже горница голема постлана, готова: тамъ да пригответите намъ.

16 И излѣзоха оученицъ те мѣ, и дойдѣха въ градъ, и наидѣха, какъ што имъ рече: и пригответѣ пасха та.

17 И като мръкна, дойдѣ съ дванадесете.

18 И като седѣха они тамъ, и пдѣха, рече Исусъ: истина ви говоримъ, защо единъ ѿ васъ ще да ме предаде, който пдѣ съ мене:

19 И они фанѣха да скръкатъ, и да мѣ говоратъ единъ по единъ: да не вждемъ азъ; и другъ, да не вждемъ азъ;

20 И Исусъ ѿговори, и рече имъ: единъ (ѣ) ѿ дванадесете, който ѣ затопилъ съ мене въ блюдо то.

21 И ѿинъ оубо чловѣческій ѿива, какъ што ѣ писано: за него: обѣче тѣшко и горко на оногова чловѣка, чрезъ когото ѿинъ чловѣческій се предава: по добрѣ мѣ ѣ вшло, да не въ се родиля тѣа чловѣкъ.

22 И като пдѣха, зема Исусъ, хлѣвъ, и като благослови, преломи го и даде

имъ, и рече, земете пѣждте: това ѣ тѣло то мое.

23 И зема чаша та, и като възблагодари, даде имъ: и пиха ѿ неа сички те.

24 И рече имъ: тѣа ѣ моѣта кръвь на-новшатъ за вѣтъ, коѣто се излива за мнозина.

25 Истина ви амамъ: защо нема вече да пиемъ ѿ рѣжда та лѣзна, до онъи дѣнь, коѣто ще го пиемъ ново въ царство то Бжѣе.

26 И като запоаха, излѣзоха въ гора та влѣвнска.

27 И рече имъ Исусъ: зашто сички те вѣе ще се соблазните за мене въ тѣа нощъ: зашто ѣ писано: ще да оударимъ паствратъ, и ще да се распржнатъ овицъ те.

28 Но послѣ, коѣто воскреснемъ, ще въ преваримъ въ Галілеа.

29 И Петръ мѣ рече: ако и сички те да се соблазнатъ, но азъ не.

30 И рече мѣ Исусъ: истина ти говоримъ: зашто тѣ днѣсь, въ тѣа нощъ, докле іоше не ѣ попеалъ пѣтѣло двѣпжти, ще се ѿречешъ ѿ мене три пжти.

31 И той іоше повече амамше: ако потребва и да оумремъ съ тѣе, не щемъ да се ѿречемъ ѿ тѣе, така и сички те говорѣха.